

– og det er det tal, der er det relevante – der har fået afslag på asyl, og det er dem, det cirkulære omfatter.

Af de 101 er der formentlig højst 25, måske færre, der er i kollegiealderen, og dette meget opreklamerede lille ordenshensyn, der blev taget – at de ikke skulle være afskåret fra at søge ind på kollegier – er ikke nogen særrettighed. Det er alene et spørgsmål om, at de skal være ligestillet med andre borgere.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Nu er det indenrigsministeren selv, der vælger at gå ind i de konkrete sager. Ministeren tager sagen med kollegier op. Jeg har også læst ministerens svar i Det Fri Aktuelt.

Men jeg nævnte også et andet område: Spørgsmålet om de almennyttige boliger. Er indenrigsministeren uenig med professor i offentlig ret, dr.jur. Steen Rønsholdt fra Københavns Universitet, som jo, når det gælder de almennyttige boliger, kritiserer den måde, Indenrigsministeriet fortolker lovgivningen på? Der er jo også et område, hvor man må sige, at regeringen indfører særrettigheder.

Vil indenrigsministeren tilbagevise Steen Rønsholdts udtalelser?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ja, jeg kan helt klart tilbagevise den fortolkning. Sagen er ganske enkelt den, at kommuner kan overtage anvisningsretten til hver fjerde ledig-blevne lejlighed i almennyttigt boligbyggeri.

Det er ikke en regel, der særlig vedrører flygtninge eller indvandrere, men den giver mulighed for, at kommunerne kan bidrage til et hensigtsmæssigt og afbalanceret bosætningsmønster. Kommunerne må naturligvis ikke, når de anviser lejligheder efter denne regel, lægge vægt på usaglige forhold. De må ikke udelukke bestemte grupper fra at komme i betragtning, og de må heller ikke begunstige bestemte befolkningsgrupper ved at give dem en fortrinsret.

Det er det svar, som Indenrigsministeriet har givet Frederiksberg Kommune, som havde en helt rigtig fortolkning af den lov, der ligger til grund for deres ønske om også at kunne give plads til bosniske krigsflygtninge i deres kommune. Men det, der er det fuldstændig afgørende, er, at det naturligvis skal bygge på en konkret vurdering af, hvem i kommunen der har det største boligbehov.

Så det er ikke nogen form for særrettighed. Der er alene tale om, at man tager konkret stilling til, hvem der har det største behov.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg har forstået indenrigsministeren således, at indenrigsministeren anerkender princippet om lighed for loven, og at regeringen ikke på nogen områder ønsker at indføre egentlige særrettigheder for indvandrere.

Er det korrekt forstået?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det burde være fremgået klart af de svar, jeg har givet, at vi ikke opererer med særrettigheder for flygtninge eller indvandrere, men som jeg gjorde opmærksom på i mit første svar, er der tale om, at der i nogle tilfælde stilles særlige tilbud til rådighed, f.eks. et tilbud om danskundervisning.

Så kan hr. Løgstrup Madsen vælge at sige, at det er en særrettighed, at man skal have danskundervisning, når man er fremmed i Danmark. Jeg kalder det en særligt, og jeg kan ikke forestille mig, at der skulle være noget forslag om, at man skal give danskere særlig danskundervisning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldne spørgsmål

Spm. nr. S 358

Formanden:

Spørgsmål nr. S 358, der er stillet til statsministeren af hr. Jan Kørpe Christensen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til statsministeren (3/11 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil statsministeren redegøre for, hvorfor statsministeren ikke har opfyldt sine løfter i forbindelse med Thulesagen, og oplyse, om statsministeren vil sikre, at alle relevante dokumenter fra alle statsinstitutioner, ministerier m.v. øjeblikkelig bliver offentliggjort?«